

Mare

LEIDS UNIVERSITAIR WEEKBLAD 48STE JAARGANG — N° 12 — 05 DECEMBER 2024

Vuurwapens
'Ik moest zelf de
trekker overhalen'

6

Op de fiets naar Iran

8

Jippe Witteveen fietste ruim 7750 kilometer van Friesland naar Iran. 'Op de plekken met landmijnen wordt wildkamperen afgeraden'

Minerva of Augustinus? De peukenstemmers waar rokers kunnen 'stemmen' zijn een succes: het aantal peuken op straat daalde met 70 procent

2

ALLES GAAT GOED HOOR!!! Hoe bange bestuurders die onder vuur liggen de boodschapper de schuld geven: de Universiteit Leiden deed het twee keer in één week

13

16

Piet 'We moeten ons verhaal aanpassen aan Het Sinterklaasjournaal'

Morpheus 'Mijn gevoel komt pas naar buiten als ik muziek maak'

14

‘Sommige Pieten hebben een heel erg Leids accent’

DOOR LISA BOSHIJZEN
FOTO MARC DE HAAN

Welke Piet ben jij in het Huis van Sinterklaas?

‘We hebben wel speciale Pieten, zoals Coole Piet, Love Piet of Muziek-Piet, maar ik heb geen idee wat je moet doen om dat te worden. Dat maakt mij niet uit. Ik doe het gewoon omdat ik het leuk vind. De meesten zijn gewoon Piet.’

‘We hebben ook een Oma Piet, die is er bijna altijd wel. Zij schrijft meestal alle diploma’s.’

‘Wij zijn wel anders dan de Pieten uit het Sinterklaasjournaal. Wij zijn echt Leidse Pietjes. Sommigen hebben wel een heel erg Leids accent moet ik zeggen. Soms zet ik hem zelf ook even op.’

Hoe word je een Piet? Wat moet je kunnen?

‘Je moet goed luisteren en je moet inschatten waar je het beste kan zijn op welk moment. Maar je moet vooral gewoon veel plezier hebben. Voordat het Huis van Sinterklaas opengaat doen we met zijn allen een dansje en springen we rond om in de rol te komen. Daardoor krijg je echt het gevoel van: oké, vandaag gaan we ertegenaan. We gaan weer lol hebben en kinderen blij maken. ‘De dansjes zijn makkelijk, zodat de kinderen mee kunnen doen. Het is wel fijn om ze goed te kennen, want dan sta je er niet bij alsof je helemaal niks weet.’

Heb je een grote fantasie?

‘Het helpt heel erg om de fantasie van de kinderen vast te kunnen houden. Het Sinterklaasjournaal gaat soms best wel ver en daar moet je op kunnen inspelen. Je hebt geen vast script en moet soms uit het niets met iets komen. Ik heb ongeveer tien jaar in musicals en op toneel gespeeld en heb daardoor veel ervaring met improvisatie. Dat helpt me om in mijn rol te blijven. Je moet soms heel snel een verhaal bedenken en dan proberen dat de hele dag vast te houden. ‘Afgelopen week kwam in het journaal dat Sinterklaas zijn been had gebroken, maar hier loopt hij natuurlijk gewoon rond en doet hij alles. Toen zei ik snel: “Ja, hij komt net uit het ziekenhuis. Hij kan gewoon weer lopen.”’

Wat zijn de leukste momenten?

‘Er komen vaak gehandicapte kinderen langs. Zij hebben echt een plekje in mijn hart. We proberen voor iedereen natuurlijk hetzelfde te doen, maar bij hen proberen we toch wel dat extra beetje te doen om ervoor te zorgen dat zij ook een leuke tijd hebben. Je ziet echt dat zij de dag van hun leven hebben. ‘Ik heb zelf een handicap, mijn bindweefsel werkt niet goed. Nu beïnvloedt dat mijn dagelijks leven niet meer zo erg, maar vroeger wel. Ik kon niet naar het Huis van Sinterklaas omdat ik niet mee kon doen aan de activiteiten. ‘Nu doen we het hier heel goed. Aan veel van de activiteiten kunnen alle kinderen meedoen. Sinterklaas loopt vaak even een rondje, zodat ook de kinderen die niet makkelijk op het podium kunnen komen met hem op de foto kunnen. ‘Ik wil niet dat het voor andere kinderen zo is als dat het vroeger voor mij was. Dat ze zich achtergelaten voelen of niet met alles mee kunnen doen.’

COLUMN | MATHIJS DE JONG

Het Huisspook lag erbij alsof hij een beroerte had gehad

Elk studentenhuis is een soort mini-samenleving. Ga maar na. Ondanks één gemeenschappelijke factor, het ingeschreven staan bij de universiteit of hogeschool, kunnen de verschillen niet groter zijn. Niet alleen de studies, ook de sociale achtergrond, interesses, verenigingen en karakters variëren van huisgenoot tot huisgenoot.

En net als in de grote-mensen-samenleving is het erg makkelijk over de ander te oordelen. Nog makkelijker is het om negatief over de ander te oordelen. En het aller-aller-aller-makkelijkst is om negatief te oordelen over het huisspook.

Voor hen die nooit in een studentenhuis hebben gewoond, of dit niet van plan zijn (die vieze douches vallen best mee): een huisspook is eigenlijk precies wat je je erbij voorstelt. Een huisgenoot die je – net als spoken – nimmer ziet terwijl je niettemin zijn of haar aanwezigheid bemerkt, hetzij in de vorm van een glimp (zelden), hetzij in de vorm van rotzooi (vaak).

Voordat ik in mijn vaste studentenhuis kwam te wonen, huurde ik voor twee maanden een kamer onder. Op de in een plasje vuilnisvocht kriolende maden na, was dit huis perfect: een kamer met balkon met uitzicht op de Rembrandtbrug en leuke huisgenoten. En met al die huisgenoten ging ik met een gepaste vorm van bindingangst – je weet: dit is niet voor altijd – heel leuk om. Behalve dus met Het Huisspook. Over Hem werd veel geoordeeld, vaak negatief. Zo zou hij, naast nooit thuis te zijn, na duizend jaar nog steeds

zijn bachelor niet gehaald hebben, lid zijn bij een illuster dispuut van Quintus, en maaltijden nuttigen die nog smeriger waren dan de brouwsels van *De Griezels*. Zo bestond mijn beeld van Het Huisspook volledig uit de lasterpraatjes van mijn huisgenoten: ik zelf had de beste man nog nooit ontmoet.

Tot op een ochtend. Na mijn ochtenddouche (oké, déze douche was wél zo smerig dat je er vaker uitkwam dan dat je erin ging), liep ik langs de kamer van Het Huisspook. Zijn deur stond op een kier, groot genoeg om hem te zien. Als was hij getroffen door een beroerte, lag hij, volledig jas-das, borrelschoenen nog aan, op zijn buik plat op zijn bed, met naast zijn hoofd een papieren zak van de McDonalds, in zijn linkerhand een hamburger waarvan slechts één hap genomen was. En na gecheckt te hebben of hij nog leefde (ja) wist ik dat mijn oordeel compleet was: die huisgenoten van me, ze hadden gelijk...

‘Mijn beeld van Het Huisspook bestond volledig uit de nare lasterpraatjes van huisgenoten’

Mathijs de Jong studeert rechten